

Bydgoszcz, dnia 20 lutego 2015 r.

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W BYDGOSZCZY**

WOO.4240.42.2015.BW.2

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 1, ust. 3 i 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r., poz. 1235 ze zm.), oraz § 3 ust. 1 pkt 80 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397 ze zm.), a także art. 123 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.), nawiązując do pisma Wójta Gminy Osie z dnia 28.01.2015 r., znak: ROŚBiGK.6220.1.2015.ML (data wpływu: 30.01.2015 r.), po przeanalizowaniu wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wraz z załącznikami, w tym kartą informacyjną przedsięwzięcia, uzupełnioną w dniu 18.02.2015 r., złożonego przez Gminę Osie,

wyrażam opinię,

że dla przedsięwzięcia polegającego na rekultywacji składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w Wierzchach, realizowanego na działkach ewidencyjnych nr 50/5 i 50/7 w obrębie Wierzchy, gm. Osie, nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Uzasadnienie

Wójt Gminy Osie, pismem z dnia 28.01.2015 r., znak: ROŚBiGK.6220.1.2015.ML (data wpływu: 30.01.2015 r.), zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z prośbą o wyrażenie opinii w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny

oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na rekultywacji składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w Wierzchach, realizowanego na działkach ewidencyjnych nr 50/5 i 50/7 w obrębie Wierzchy, gm. Osie.

Po zapoznaniu się z załączoną do wniosku kartą informacyjną, uzupełnioną w dniu 18.02.2015 r. stwierdzono, że jest to przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymienione w § 3 ust. 1 pkt 80 ww. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r., jako instalacje związane z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów (...), a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów.

Prace realizowane będą w terenie, dla którego nie uchwalono miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w granicach Wdeckiego Parku Krajobrazowego, gdzie obowiązują przepisy zawarte w Rozporządzeniu Nr 29/2004 Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z dnia 2 listopada 2004 r. w sprawie Wdeckiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Kuj.-Pom. Nr 111, poz. 1888), w tym zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Jednocześnie, zgodnie z art. 17 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, ze zm.), zakazy obowiązujące na terenie tej formy ochrony przyrody nie dotyczą realizacji inwestycji celu publicznego w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r. poz. 199, j.t.). Przepis ten stanowi, że pod pojęciem „inwestycji celu publicznego” należy rozumieć działania o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponadlokalnym (powiatowym, wojewódzkim i krajowym), a także krajowym (obejmującym również inwestycje międzynarodowe i ponadregionalne), bez względu na status podmiotu podejmującego te działania oraz źródła ich finansowania, stanowiące realizację celów, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2014 r. poz. 518, ze zm.), w tym pkt 3: „budowa i utrzymywanie publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, gromadzenia, przesyłania, oczyszczania i odprowadzania ścieków oraz odzysku i unieszkodliwiania odpadów, w tym ich składowania”. W związku z powyższym planowane przedsięwzięcie jest inwestycją celu publicznego.

Przed wydaniem niniejszej opinii tutejszy Organ przeanalizował rodzaj i charakter planowanego przedsięwzięcia, jego usytuowanie oraz rodzaj i skalę możliwego oddziaływania, rozpatrując uwarunkowania wskazane w art. 63 ust. 1 ww. ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w tym

skalę przedsięwzięcia i możliwe zagrożenia dla środowiska przy istniejącym użytkowaniu terenu, z uwzględnieniem wielkości i prawdopodobieństwa oddziaływania, jego czasu trwania i zasięgu.

Przedmiotem planowanego przedsięwzięcia jest rekultywacja składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, zlokalizowanego na działce oznaczonej nr ewid. 50/5 i części działki nr ewid. 50/7 w miejscowości Wierzchy, gmina Osie. Obszar przeznaczony do rekultywacji to jedna kwatery o pow. 0,33 ha, zlokalizowana na dz. nr 50/5 (o pow. 0,487 ha) oraz część działki 50/7 z terenem komunikacji.

Obszar składowiska jest ogrodzony, wyposażony w brodzik myjąco-dezynfekujący, a system drenażu odprowadza odcieki do zbiornika odcieków. Zachowane są drogi związane z eksploatacją kwatery i zabezpieczeniem p.poż.

Nieregularna niecka wysypiska jest z trzech stron otoczona lasami iglastymi, a z czwartej – południowej, gruntami uprawnymi VI klasy bonitacyjnej. Najbliższa zabudowa ma charakter siedlisk rolniczych, bądź zabudowy jednorodzinnej i znajduje się w odległości ok. 1 km od obiektu.

Gminne składowisko odpadów w Wierzchach funkcjonowało do 01.06.2010 r. Zostało ono zamknięte z uwagi na brak możliwości dostosowania do obowiązujących przepisów prawa, brak wagi, energii elektrycznej, zaplecza socjalnego i planu awaryjnego na wypadek wykrycia zmian w jakości wód gruntowych z powodu emisji substancji ze składowiska odpadów.

Na składowisku deponowane były głównie niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne o kodzie 20 03 01 w ilości ok. 400 ton rocznie. Odpady składowano warstwami grubości 1,5 m do 2 m i okresowo mechanicznie zagęszczano. Każda warstwa odpadów była przesypywana warstwą materiału izolacyjnego o grubości ok. 20 cm. Dotychczas zgromadzono 3867,7 Mg odpadów.

Na terenie składowiska nie występuje roślinność drzewiasta, wobec czego inwestycja nie wymaga wycinki drzew i krzewów. Istniejące krzewy z gatunku rokitnik zwyczajny rosnące wzdłuż wschodniego ogrodzenia pozostaną bez ingerencji człowieka. Obecnie teren składowiska porośnięty jest roślinnością trawiastą o charakterze ruderalnym.

W rejonie wysypiska odpadów w obrębie wsi Wierzchy, gmina Osie, podłoże stanowią głównie utwory piaszczyste, dobrze przepuszczalne. Ich ogólną miąższość szacuje się na 15-20 m. Utwory słabo przepuszczalne – piaski gliniaste i gliny, tworzą nieregularne, niewielkiej miąższości przewarstwienia, występujące na zmiennej głębokości. Woda gruntowa występuje na głębokości od 5,6 do 12,0 m. Budowa geologiczna nie jest korzystna.

Brak ciągłej warstwy izolującej – słabo przepuszczalnej nie zabezpiecza w sposób naturalny czwartorzędowego poziomu wodonośnego przed przenikaniem zanieczyszczeń z wysypiska. Spowodowało to konieczność wykonania ekranu uszczelniającego z folii PHD gr. 1 mm. Na etapie budowy, na dnie składowiska ułożono warstwę gruntu filtracyjno-redukcyjną, która jest pierwszym elementem systemu oczyszczania wód odciekowych spływających z wysypiska odpadów komunalnych. W tej warstwie ułożono drenaż odcieków połączony ze zbiornikiem odcieków. Powstające w obrębie składowiska ścieki wysypiskowe oraz zmieszane niekiedy z nimi ścieki opadowe stanowią główne źródło zagrożenia dla środowiska, a w szczególności środowiska wodno-gruntowego i wód powierzchniowych. Najważniejszym aspektem projektowanej rekultywacji jest ograniczenie objętości powstających ścieków (ograniczenie ilościowe), neutralizacja lub zmniejszenie w powstających ściekach zawartości ładunków zanieczyszczeń oraz eliminacja lub maksymalne ograniczenie możliwości wydostawania się powstających ścieków poza obszar zdeponowanych odpadów.

Składowisko posiada 3 piezometry (P1, P3 i P4), których lokalizacja została ustalona na etapie pozwolenia na budowę obiektu. Piezometr P1 usytuowany jest w części południowej składowiska, piezometr P3 w części wschodniej (na napływie wód podziemnych), natomiast piezometr P4 w części południowo-wschodniej, w odległości 135 m od południowej granicy działki nr 50/5.

Monitoring wód podziemnych i wody odstojnikowej ze zbiornika odcieków prowadzony jest na bieżąco. Wykonywane do chwili obecnej analizy i kontrole nie wykazały negatywnego oddziaływania składowiska na jakość wód podziemnych.

Planowana rekultywacja będzie polegała na uporządkowaniu terenu składowiska i ukształtowaniu bryły składowiska, po czym nałożone zostaną warstwy rekultywacyjne. Rozpoczęcie prac rekultywacyjnych założono już na etapie kształtowania powierzchni kwatery, która po zepchnięciu i wyrównaniu zostanie przykryta warstwą piasku i żwiru do rzędnej wynoszącej do 90,02 m n.p.m.

W ramach rekultywacji technicznej planuje się:

1. Wyrównanie powierzchni wierzchołki składowiska warstwą wyrównawczo-odgazującą piasku i żwiru o grubości 0,2 m.
2. Wykonanie systemu odgazowania.
3. Ułożenie na powierzchni wierzchołki składowiska warstwy uszczelniającej (mineralnej) o grubości 0,5 m.

4. Ułożenie na powierzchni wierzchowiny warstwy drenażowej (piasku i żwiru) o grubości 0,2 m.
5. Pokrycie powierzchni wierzchowiny warstwą glebotwórczą (urodzajną) o grubości 0,3 m.

Do porządkowania i zabezpieczenia przed erozją wodną i wietrzną skarpy i powierzchni korony oraz tworzenia warstwy rekultywacyjnej składowiska, możliwe jest wykorzystanie odpadów, przy zachowaniu warunków określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie składowisk odpadów (Dz. U. z 2013 r. poz. 523). Jednak zgodnie z uzupełnieniem karty informacyjnej przedsięwzięcia z dnia 18.02.2015 r. Inwestor deklaruje, że w projektowanym przedsięwzięciu nie planuje się wykorzystania odpadów do prac rekultywacyjnych. Poszczególne warstwy złożone będą z gruntów rodzimych, a używane do rekultywacji piaski i żwiru pochodzić będą z legalnego, udokumentowanego złoża o znanych parametrach. Odpowiednie dokumenty żądane będą od Wykonawcy robót rekultywacyjnych w trakcie wykonywania prac, jak również dołączone zostaną do dokumentacji odbiorowej.

Po zakończeniu prac technicznych związanych z ukształtowaniem czaszy kwatery składowania, Inwestor przystąpi do rekultywacji biologicznej, która obejmie:

1. Wysiew mieszanek zadarniających.
2. Wprowadzenie roślinności krzewiastej.
3. Zabiegi agrotechniczne.

Proponowane jest obsianie powierzchni kwatery trawą kupkówką pospolitą, zbożami, rzepikiem, rzepakiem, gorczycą. Wprowadzenie tej roślinności ma za zadanie regulację gospodarki wodnej w strefie powierzchniowej, zapobieganie erozji oraz zapewnienie estetycznego wyglądu obiektu. W pierwszej warstwie zostanie ułożony drenaż odgazowujący, połączony z istniejącą studnią.

Z uwagi na ilość i charakterystykę odpadów zgromadzonych na składowisku oraz procesy zachodzące w obrębie zdeponowanych odpadów, a także zaprzestanie przyjmowania odpadów w roku 2010, składowisko we Wierzchach nie stanowi znaczącego źródła emisji biogazu, nie ma więc uzasadnienia dla jego wykorzystania do celów energetycznych. Nie przewiduje się również spalania gazu w pochodniach ze względu na zbyt małą i niestabilną ilość wydzielanego metanu. W związku z powyższym planuje się zastosowanie jedynie biernego systemu odgazowania z odprowadzeniem biogazu do atmosfery po jego oczyszczeniu w biofiltrach. Ze względu na bardzo małą ilość powstającego biogazu nie przewiduje się jego szkodliwego oddziaływania na środowisko.

Teren obecnego składowiska ma być docelowo zrehabilitowany w kierunku rekreacyjnym z uwzględnieniem elementów sportowych lub edukacyjnych i ekologicznych, tj.: ścieżki piesze, tablice edukacyjne, ścieżki zjazdowe, urządzenia rekreacyjne itp.

Realizacja inwestycji może wiązać się z emisją pyłów, których źródłem będą prace ziemne związane z rozplantowaniem odpadów, formowaniem wierzchołki składowiska, kształtowaniem terenu i nadaniem odpowiednich spadków, zagęszczeniem rozplantowanych odpadów, nawiezieniem i wykonaniem warstwy okrywowej i warstwy biologicznie czynnej. Źródłem hałasu będzie sprzęt ciężki wykonujący roboty rekultywacyjne. Wpływ na klimat akustyczny oraz powietrze są pomijalne. Składowisko zlokalizowane jest z dala od zabudowy mieszkaniowej, na terenie sąsiadującym z gruntami rolnymi i nieużytkami.

W trakcie prowadzonych prac będzie wykorzystywany sprzęt sprawny technicznie. Awarie będą usuwane w specjalistycznych warsztatach. Tankowanie będzie się odbywać poza miejscem rekultywacji na stacjach benzynowych lub ewentualnie w miejscu wyznaczonym poza rekultywowanym obszarem w sposób i przy użyciu urządzeń zabezpieczających ewentualny wyciek paliwa.

W trakcie prowadzonych prac będą wykorzystywane paliwa do napędu pracującego sprzętu oraz woda i energia elektryczna do celów socjalnych. Środki transportu nie będą tankowane na terenie składowiska. Zaplecze budowy zostanie wyposażone w materiały neutralizujące, ponadto zostanie wydzielone oraz utwardzone miejsce segregacji i tymczasowego gromadzenia powstałych podczas budowy odpadów. Szacuje się, że na etapie realizacji będą powstawały niewielkie ilości odpadów komunalnych, które magazynowane będą w typowych zamkniętych pojemnikach przeznaczonych do zbiórki odpadów komunalnych i odbierane przez firmę zajmującą się odbiorem odpadów komunalnych. Docelowo inwestycja nie skutkuje wytwarzaniem odpadów.

Na etapie eksploatacji nie będą również wprowadzane do środowiska ścieki socjalno-bytowe i technologiczne. Powstające w trakcie wykonawstwa niewielkie ilości ścieków będą gromadzone w szczelnych zbiornikach i wywożone do oczyszczalni na koszt Wykonawcy.

Proponowane rozwiązanie projektowe nie będzie miało wpływu na powierzchnię ziemi oraz gleby. Wykonane warstwy rekultywacyjne w skuteczny sposób zabezpieczą środowisko przed niekorzystnym oddziaływaniem składowiska.

W fazie porealizacyjnej prowadzony będzie monitoring obejmujący m.in.: pomiar jakości i objętości wód odciekowych, jakości i poziomu wód podziemnych, emisji i składu gazu składowiskowego, badanie wielkości opadu atmosferycznego, kontrolę osiadania

powierzchni składowiska oraz kontrolę sprawności systemu odprowadzania gazu składowiskowego.

Przedsięwzięcie zlokalizowane jest w obszarze dorzecza Wisły, dla którego opracowano Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, przyjęty Uchwałą Rady Ministrów z dnia 22 lutego 2011 r. (M.P. z dnia 21 czerwca 2011 r., Nr 49, poz. 549).

Znajduje się ono w obszarze jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) oznaczonym europejskim kodem: PLGW240031, zaliczonym do regionu wodnego Dolnej Wisły. W ww. Planie, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 23 lipca 2008 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych (Dz. U. Nr 143, poz. 896), stan ilościowy i chemiczny JCWPd oceniono jako dobry. Rozpatrywana jednolita część wód podziemnych nie jest zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych, tj. utrzymania co najmniej dobrego stanu ilościowego i chemicznego wód podziemnych.

Przedsięwzięcie znajduje się w obszarze jednolitej części wód powierzchniowych rzecznych oznaczonym europejskim kodem PLRW2000029477 – Wda od Prusiny do dopł. z Drzycimia ze zb. Żur i Gródek, zaliczonym do regionu wodnego Dolnej Wisły. W ww. Planie, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych (Dz. U. Nr 258, poz. 1549), stan tej silnie zmienionej jednolitej części wód powierzchniowych rzecznych oceniono jako dobry. Rozpatrywana część wód jest zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych, tj. osiągnięcia lub utrzymania co najmniej dobrego potencjału ekologicznego i stanu chemicznego wód powierzchniowych do roku 2015. Zastosowano derogację z powodu konieczności dodatkowych analiz oraz długości procesu inwestycyjnego.

Planowane zamierzenie nie będzie oddziaływać bezpośrednio na wody powierzchniowe i podziemne. Ścieki odprowadzane będą do zbiornika bezodpływowego i sukcesywnie wywożone do oczyszczalni ścieków. Monitoring jakości wód jest i będzie prowadzony nadal, a jego dotychczasowe wyniki nie wykazały negatywnego oddziaływania składowiska na jakość wód podziemnych.

Na podstawie przedłożonej dokumentacji stwierdzono, iż zarówno w wyniku realizacji, jak i eksploatacji przedmiotowa inwestycja nie wpłynie na ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.

Projektowana inwestycja zlokalizowana jest w granicach Wdeckiego Parku Krajobrazowego i poza innymi obszarami poddanymi ochronie prawnej z tytułu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r., poz. 627, ze zm.), w tym poza

wyznaczonymi, mającymi znaczenie dla Wspólnoty i projektowanymi przekazanymi do Komisji Europejskiej obszarami Natura 2000, w obrębie istniejącego składowiska odpadów.

Analizowany obszar zajmuje teren przekształcony, pozbawiony naturalnych siedlisk przyrodniczych ze zbiorowiskami roślinności trawiastej. Pracami rekultywacyjnymi objęte będą wyłącznie powierzchnie przekształcone w wyniku dotychczasowego użytkowania terenu składowiska odpadów, na których brak jest dogodnych warunków siedliskowych dla gatunków ptaków będących przedmiotem ochrony ww. obszaru Natura 2000. Na obszarze składowiska nie stwierdzono występowania gatunków roślin, płazów, gadów, owadów i siedlisk ptaków chronionych.

Z uwagi na przyleganie terenu składowiska do obszarów leśnych i rolnych, termin prac rekultywacyjnych zostanie dostosowany do okresu lęgowego ptaków, w celu uniknięcia nieumyślnego niszczenia ich lęgów. Ewentualne prace przygotowawcze przeprowadzone zostaną poza okresem lęgowym ptaków, tj. 15 marca do 15 sierpnia, lub w tym terminie, po uprzednim stwierdzeniu przez specjalistę ornitologa braku lęgów (gniazd ptasich).

W sąsiedztwie analizowanego obszaru nie są prowadzone ani planowane działania o podobnym charakterze, dlatego nie przewiduje się skumulowanego oddziaływania inwestycji z innymi przedsięwzięciami.

Z uwagi na znaczną odległość inwestycji od granic Państwa, przedsięwzięcie nie będzie oddziaływać transgranicznie.

W przypadku wystąpienia szkody w środowisku gruntowo-wodnym należy postępować zgodnie z zapisami ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. z 2014 r., poz. 1789, j.t.).

Na obszarze projektowanego zadania nie występują obszary górskie lub leśne, obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt, czy też ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000, ani obszary, na których standardy jakości zostały przekroczone, o znacznej gęstości zaludnienia, czy obszary ochrony uzdrowiskowej.

Zgodnie z przedłożoną dokumentacją, realizacja inwestycji nie wiąże się z niszczeniem cennych siedlisk przyrodniczych lub gatunków roślin i zwierząt objętych ochroną, jak i naruszeniem ciągłości i integralności obszarów Natura 2000, nie wymaga ingerencji w obszary leśne, zmiany dotychczasowego sposobu użytkowania terenu ani panujących warunków wodno-gruntowych, w związku z czym stwierdza się, że z uwagi na jej charakter, skalę i lokalizację oraz przyjęte rozwiązania, nie będzie się ona wiązać ze znacząco

negatywnym oddziaływaniem na środowisko w zakresie ochrony przyrody i pozostałych elementów środowiska.

Reasumując uznano, iż zastosowanie zaproponowanych w przedłożonej karcie informacyjnej przedsięwzięcia rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych, zapewni ochronę środowiska przed negatywnym oddziaływaniem inwestycji, zarówno na etapie jej realizacji, jak i eksploatacji.

Pouczenie

Na niniejsze postanowienie nie służy zażalenie.

REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA W BYDGOSZCZY
Włodzimierz Cieplak
WŁODZIMIERZ CIEPLAK

Otrzymują:

1. Wójt Gminy Osie, ul. Dworcowa 6, 86-150 Osie
- ② Gmina Osie, ul. Dworcowa 6, 86-150 Osie
3. a/a.

Sprawę prowadzi: Beata Wołoszynowska, tel.: 52 50 65 666 wew. 6042, e-mail: bwoloszynowska@rdos-bydgoszcz.pl